

[Henning Rasmussen]

som alle i borgerrepræsentationen mener at staten nødvendigvis må hjælpe København med. Kommunen har forgæves søgt at råbe regeringen og de radikale op. I stedet for hjælp får den altså en regning fra staten på 520 mill. kr. for 1985, og det tilmed a conto med en større regning i udsigt senere. Det oplyser indenrigsministeren heller ikke i bemærkningerne til lovforslaget.

Ministeren har også på andre måder skåret ned på de oplysninger, folketinget efter min mening på forhånd burde have haft, og som de kommunale organisationer har fået. Ministeren har bl.a. ikke oplyst, at Københavns kommune efter regeringens egne beregninger ikke vil få noget såkaldt konjunkturbetinget overskud i 1985. Kommunens skatteindtægter kan nemlig ikke ventes at stige med noget, der ligner 6 pct. De vil stige langt mindre. København og med den en lang række kommuner med svagt skattegrundlag får derfor en fuldstændig ubegrundet regning fra staten.

Her er vi ved en anden afgørende svaghed i lovforslaget. Nedsættelsen har voldsomt forskellige virkninger fra den ene kommune til den anden, fordi kommunernes indtægter og udgifter udvikler sig meget forskelligt. Nogle har større stigninger i indtægterne end 6 pct. og mindre udgiftsstigninger end 3½ pct. Andre har det stik modsat. Også her rammer regeringens politik altså skævt. Man tager især fra de svage, nemlig kommunerne med den dårlige økonomi.

Derfor er det klart urigtigt, når finansministeren og andre med ham hævder, at kommunerne ville have haft pengene til staten, hvis de blot havde rettet sig efter regeringens krav til dem. Jeg gentager: den påstand er klart urigtig.

Vi mener ikke, at de skævheder, der er i vort system, kan rettes op ved de forslag til ændring af byrdefordelingen, ministeren nævner i sine bemærkninger. De kan rette lidt op på udgiftssiden, hvis man har viljen dertil, men ministeren nævner ikke med et ord, at der bør ses på udligningen på indtægtssiden i kommunerne, altså på udligningen efter skattegrundlag, på ejendomsskattesystemet og andre af de kommunale finansieringsmuligheder. Vi er klart af den opfattelse, at der må ske ændringer også i udligningen efter skattegrundlag. Den nuværende ordning er klart utilstrækkelig.

Jeg vil på et senere tidspunkt vende tilbage til andre dele af lovforslaget: likviditetsbeskæringen, dens virkninger på kommunerne, og hvad likviditet egentlig er i primærkommunerne.

Til slut vil jeg sige, at dette forslag er fremlagt for de kommunale organisationer den 12. oktober som et ultimatum fra regeringen. De sagde nej. Det radikale venstre sagde: vi vil gerne have den sag forhandlet, specielt Kommunernes Landsforenings påstand om, at man ikke – heller ikke ud fra regeringens egne synspunkter – burde hente så mange penge hos primærkommunerne, og det meget klare kommunale ønske om at blive fritaget for den tvungne forpligtelse, forslaget pålægger kommunerne til at være statskatteopkrævere. Forslaget er ikke desto mindre uden forhandlinger med de kommunale organisationer forelagt, som det var, med en betydningsløs ændring, og derfor har vi mange interessante ting i den efterfølgende diskussion at spørge regeringen og det radikale venstre om.

Karen Højte Jensen (KF):

Det lovforslag, vi her behandler, er et resultat af forliget mellem det radikale venstre og regeringen.

Regeringens overordnede målsætning er at holde udgifterne i ro. Kommunerne har en særdeles central placering i samfundsøkonomien, idet kommunerne administrerer to tredjedele af de offentlige udgifter, og derfor må kommunerne tilrettelægge deres økonomiske politik som led i den samlede økonomi. De overordnede rammer må således udformes i overensstemmelse med de overordnede samfundsøkonomiske hensyn. Dette er nogle synspunkter, som deles langt ind i de kommunalpolitiske rækker.

Det er afgørende, at hverken det offentlige eller det private forbrug forøges i de nærmeste år. Tiden er ikke inde til forøgede offentlige udgifter eller til skattelettelser, der omsættes i øget forbrug. Ledige ressourcer i samfundet skal kanaliseres over i de konkurrencestærke erhverv.

Der skulle ydes et bloktilskud til kommunerne i 1985 på 24 mia kr., og statens under-skud er på 40 mia kr., og vi ved, at ved udgangen af 1985 forventes det at kommunerne har en likviditet på 18–19 mia kr., hvilket er